

# KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 10<sup>o</sup> Kwietnia v. s. 1833 Roku.

## WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St.-Petersburg dnia 30 marca.

We Czwartek, d. 30 terażniejszego Marca, o godzinie 9tej zrana, w Cerkwi Własnego Pałacu Jego CESARSKIEJ MOŚCI, przystępowali do Najsświętszych Tajemnic Chrystusowych: NAYJAŚNIEYSI PAŃSTWO, CESARZ JEGOMOŚĆ I CESARZOWA JEYMOŚĆ, oraz ICH CESARSKIE WYSOKOŚCI, PAN NASTĘPCA CESARZEWICZ I WIELKI XIĄŻĘ ALEXANDER NIKOŁAJEWICZ I WIELKIE XIĘŻNICZKI: MARYA NIKOŁAJEWNA, OLGA NIKOŁAJEWNA, I ALEXANDRA NIKOŁAJEWNA. — Liturgią Bożką odprawił Spowiednik Jego CESARSKIEJ MOŚCI, Ober-Kapelan N. W. Muzowski. (G.S.P.)

— Przez N a y w y ż s z y Rozkaz Dzienny 24go marca, Jego CESARSKA MOŚĆ oświadcza odznaczającą Swą wdzięczność Noworosyjskiemu Jenerał Gubernatorowi, Jenerał-Adjutantowi, Hrabi Woroncownu, za zupełnie pomyslnie i widokom Jego CESARSKIEJ MOŚCI odpowiadające, wypełnienie ważnego poruczenia, z Naywyższego zaufania nań włożonego, po wysłaniu na morze wyprawy lądowej, do brzegów Tureckich przeznaczonej.

— Przez n a y w y ż s z y rozkaz dzienny 26 marca, Dowódzca Wileńskiego twierdzonego Artylerycznego Etabu i Arsenatu, Jenerał-Porucznik, Buszujew 1szy, uwolniony na urlop, dla wyleczenia się z choroby, do wód mineralnych Karlsbadzkich, na trzy miesiące. Dowódcy 1ey dywizyi kiryssyerów, Jenerał-Majorowi, Xięciu Golicynowi 3mu, przedłuża się okres urlopu na jeden rok, z liczeniem się w Kawaleryi. (R.I.)

— Reskrypsem CESARSKIM z d. 17 b. m., Naczelnik statystycznego biura w wydziale policyi wykonawczej, Rz. R. St. Hermann, mianowany kawalerem orderu S. Stanisława 2 klasy. (T.P.)

— Przez n a y w y ż s z y ukaz J. C. M. do Kapitulu Orderów pod 17 Marca, po zaświadczeniu Zwierzchności o służbie odznaczającej się gorliwością, Wileński Ewangelicki Superintendent, Dornar, zgodnie z uznaniem za godnego przez Komitet Ministrów, nayłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu S. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza 4go stopnia. (G.S.)

Upoważnieni jesteśmy do ogłoszenia następujących wiadomości o terażniejszym stanie Królestwa Polskiego:

Swiatu całemu wiadomy, ten wysoki stopień pomyslności, do jakiego doprowadzoną została Polska, przez piętnaście lat, ciągłych starań i Oycowskiej troskliwości ze strony Rządu Rosyjskiego. Wład tego świetnego we wszelkim rodzaju postępu, garstka wyuzdanych rewolucyonistów, przez zamach w dniu 17 listopada 1830 r. uskuteczony, w jednej chwili, zniszczyła owoce tylu starań, i nanowo pogroziła Polskę w daleko głębszą przepaść, z której tylko-co wyjsc potrafiła. Skutki tego nieszczęśliwego wypadku dały się uczuć w nayodleglejszym rozgałęzieniu stanu społecznego: zupełny bezrząd w administracyi, pogarda praw narodowych i osobistych, zatamowanie handlu i przemysłu, roztrwonienie skarbu publicznego; taki był stan Królestwa Polskiego, gdy moc Rosyjskiego oręża przywróciła w niem prawny porządek rzeczy. Do tych klęsk publicznych przyłączyła się jeszcze nędza, głód, choroby zaraźliwe, łupieżstwa, i cały szereg nieszczęść, jakie rokosz i woyna pociągają za sobą.

W takim stanie rzeczy, starania Rządu były niezmierne: wszystko albowiem potrzeba było stwarzając, wszystko urządzić jednocześnie; nadaw-

szy zaś administracyi Królestwa kierunek stały i oznaczony, potrzeba było zwrócić ciągłą i niezmordowaną bacność, dla zapewnienia jey biegu, aby ten nie doznał naymniejszego zubożenia z drogi, wskazanej przez wysoką mądrość.

Tryb, przyjęty dla osiągnięcia tak pożądanego celu, nakreślony przez manifesta i szczególne instrukcyje J. C. Mości, odpowiadał zupełnie tej troskliwości, która nigdy nie przestawała kierować postępowaniem Rządu Rosyjskiego względem Polski; troskliwości, którey w terażniejszych okolicznościach, nie mógł oczekiwać naród, który podniósł rokosz przeciw swemu MONARSZE, i ośmielił się prowadzić krwawą przeciw Niemu wojnę. Samych tylko zatwardziałych rokoszanów, pierwszych sprawców i hersztów buntu, po przywróceniu prawego Rządu, poścignęła surowość praw; tym zaś wszystkim, których słabość lub przemijające obłąkanie wciągnęły do rokoszu, przebaczone; ci, co pozostali wiernymi, doznali opieki i łaski rządu; ubodzy zostali wsparci; sieroty i wszyscy nieszczęśliwi pozbawieni pomocy, przyjęci, i los ich został zapewniony. Wszystkie te środki, wskazane przez łaskawość NAYJAŚNIEYSZEGO PANA, zostały wypełnione z pomyslnym skutkiem, przez JO. Feldmarszałka, Xiążęcia Warszawskiego, Hrabiego Paskiewicza-Erywańskiego.

Pierwszym jego przedmiotem, którym się zajęł, wraz po uspokojeniu, było przywrócenie prawnego biegu władz. Rząd wojenny trwał tylko w swej sile przez dni siedmnaście; w dniu 12 września został mianowany Rząd tymczasowy i nastąpiło oddzielenie administracyi cywilney od władzy woyskowej.

Potem zostały urządzone Komissye Wojewódzkie, oraz inne rozmaite gałęzie administracyi cywilney; dnia zaś 24 tegoż miesiąca września, cała administracya sądownicza. W tej nowej organizacyi, wszystko, co było przed rokoszem, zostało zachowane; używanie języka polskiego, wszystkie prawa cywilne, sposób postępowania sądowego zatrzymane, a miejsca te zajęte zostały przez Polaków.

Dla ułatwienia i zapewnienia wykonania praw, dla przywrócenia spokoyności publiczney, i dla nietykalności osob i własności, ustanowieni zostali po województwach Wojenni Naczelnicy, których władza nie rozciągała się na administracyę sprawiedliwości, ani do czegokolwiek, coby miało związek z prawami, lub własnością osob prywatnych.

Burzenie się umysłów, pochodzące naybardziej z obawy sprawiedliwej kary, zostało uspokojone, przez Manifest CESARSKI z dnia 20 listopada 1831 roku; ten udzielił zupełną i całkowitą amnestyą tłumom, wciągniętym przez hersztów rokoszu, którzy; sami tylko zostali wyjęci od tego łaskawości środka. Potrzeba było w późniejszym czasie wstrzymać łotrówstwo, któremu się oddali żołnierze rozpuszczeni rewolucyjnego Rządu; zrobiono ich dokładny popis, poczem znaczna ich część odesłana do domów, reszta zaś przyjętą została do woyska.

Zapobiedz nieszczęściom, jakie z głodu i nędzy zagrażały większej części ludności; zapewnić jey środki utrzymania się, i ulżyć, ile można, w jey ciężarach: udzielić pomocy naybardziej potrzebującym, i mieć staranie o sierotach: takie były szlachetne usiłowania, które Rząd miał do wypełnienia; środki, mądrze w tym celu połączone, otrzymały naypomyślniejsze skutki.

Zabraniając wyprowadzania zboża, dozwoło-



no przywozu jęczmienia i owsa, opłaty od wprowadzenia bydła i koni były zmniejszone; środki utrzymania wojska urządzono, nie udając się do żadnych rekwizycy, a prowiant dla niego sprowadzano z Rosyi i Galicyi. Zakupiono w Rosyi 15,000 bydła rogatego, którego część sprzedano po niższej cenie, część oddano na kredyt, i nawet na czas długi rolnikom, którzy otrzymali prócz tego bezpłatnie 31,000 czetwerti owsa na zasiew, i wszystkie konie, jakie pozostały od ruchomego magazynu armii. Nadto, drzewo na budowę z lasów skarbowych było rozdane między ubogich, dla odbudowania domow; prawo pastwiska w tych lasach udzielone im także bezpłatnie zostało; termin wypłaty zaległych podatków został przedłużony, lub je całkiem darowano, i summa 4,598,287 złotych polskich, została rozdzieloną, pod tytułem wsparcia, między najbardziej potrzebujących.

Zapłała wszystkich rekwizycy Armii Rosyjskiej, branych podczas kampanii, zaspakaja się drogą zwyczajney likwidacyi, i dotąd wypłaty takowe dochodzą do 1,200,000 zł. pol. Nakoniec czynna troskliwość Rządu, opatrzyła mieszkańców we wszelkie środki, jakie tylko dobry im byt zapewnić mogą. Naczelników wojennych obowiązano ściśle czuwać nad tem, aby wieśniacy nie byli ofiarą jakiegokolwiek nadużycia: aby nie wymagano od nich niczego więcej, tylko to, co jest prawem dozwolone, lub do czego się oni sami przez zawarte umowy zobowiązali, i ażeby w razie skarg od nich zamieszanych w tym przedmiocie dawana była rychła sprawiedliwość; wszelkie rekwizycye wojskowe są najsurowszemu zabronione, a zbawienny skutek tego rozporządzenia daje się widzieć z dobrego porozumienia, jakie panuje między ludem i naszymi żołnierzami, stojącymi kwaterunkiem w miejscach, które nie dawno były teatrem walk najzaciętszych: wszędzie najsurowsza karność i najsdoskonalszy porządek przez nich jest przestrzegany.

Jednocześnie, gdy Rząd zajmuje się ciągle przywróceniem wszędzie pomyślności publiczney, zwrócił on też swą uwagę na mnóstwo obojey płci sierot, którzy przez wypadki wojenne utracili rodziców, i zostali zupełnie opuszczonymi. Wszystkie te dzieci kosztem skarbu zostały umieszczone w zakładach naukowych, i nabywają oświecenia, stosownie do swej płci, wieku i stanu.

Zły stan skarbu wymagał ścisłej weryfikacyi, naczynniejszej kontroli, oraz stałego i niewzruszonego urzędzenia. Podczas weyścia Wojska Rosyjskiego do Warszawy, znaleziono tylko 800,000 zł. pol. w kassie banku; czynione poszukiwania w celu odkrycia funduszów skarbu, wykryły znaczne kapitały, należące do tego zakładu, a które znajdują się za granicą; dochody publiczne, skutkiem uczynionych rozporządzeń, dla urzędzenia tego wydziału służby, zostały wybrane z tak pomyślnym skutkiem, że Rząd był w stanie zaspokoić wszystkie potrzeby, nie udając się nawet do wielu nadzwyczajnych źródeł, zastrzeżonych przez budżet 1832 roku; nakoniec oznaczono ilość długu publicznego Królestwa przed powstaniem, aby można było nienaruszenie dopełnić wszystkich zobowiązań, liczących się na Skarbie. Prawie zbytecznym jest uczynić tu uwagę, iż skutkiem tych środków jest przywrócenie kredytu publicznego, jednej z najgruntniejszych zasad powszechnego dobrego bytu.

Tak tedy, ślady spustoszenia, będące skutkiem powstania, zacierają się codziennie, na całej przestrzeni Polski; przemysł jej znowu się odradza, i kilka lat dostatecznymi będą, aby kraj ta znowu zakwitła, i doszła do tego stanu pomyślności, do jakiego ciągle usiłowania Rządu starają się ją doprowadzić. (J.d.S.P.)

— Pocięszającą jest dla przyjaciela ludzkości rzeczą, widzieć, że kiedy pewne narody, opętane fałszywymi wyobrażeniami urojonej cywilizacyi, coraz więcej ostygają dla Religii, lub wpadają w zgubne błędy sektarskie; ludzie rodem z najsurowszych krajow, którzy na gościaney ziemi

tutejszey stolicy składają trzode Rzymsko-Katolicką, zaczawszy od najwyższych, aż do najniższych stopni społecznych, stawia przykład prawdziwey pobożności. Upiływający już wielki Post tegoroczny, we wszystkich trzech kościołach, Petersburskich, stale zgromadza liczną publiczność pobożnych; rekolekcyje odbywane w kilku językach w wielkim kościele S. Katarzyny, pilnie były uczęszczane. Tu niemożemy nie wspomnieć, że na trzecim tygodniu Postu widzieliśmy, z prawdziwą pociechą, jak zostający w służbie morskiej, niedgdy żołnierze wojska polskiego, wzięci w niewolę czasu ostatney rewolucyi, tudzież nieletni kantoniści, przeprowadzeni tu z Kalisza, gotowali się do Wielkonocney spowiedzi. Pierwsi, w liczbie około 500, a drudzy około 200, chodzili wciąż przez dni kilka do wielkiego Katolickiego kościoła na msze i poobiednie rekolekcyje, a potem z budującą skruczą następnie powolali do przyjęcia N. Sakramentu. Szczególnie rozrzewniającym był widok mnóstwa drobnych żołnierzy, którzy, podobno po raz pierwszy, dopełniali tego świętego obrzędu.

Chwała i dzięki dobroczynnemu Rządowi, że, opatrując potrzeby ciała, nie zapomina i o duszy potrzebach; że, bez względu na różnicę wiary, z oycowską pieczołowitością zachęca, i dojrzałych i młodych do wypełnienia obowiązków chrześcijańskich. (T.P.)

Odessa d. 18 marca.

JW. Admirał Greigh wyjechał wczora rano na powrót do *Nikotajewa*.

— Piszą z *Konstantynopola* pod 7 (19) marca: „Codzień oczekujemy rychłego na pokoju zakończenia układow w *Alexandryi*. Wpływ egiptski, jak się zdaje, znacznie się zmniejszył w *Azyi-Mniejszej*, od czasu zatrzymania działań wojennych; nie dawno rozbiegły się tu pogłoski o tajemney niezgodzie, wynikłej między Wice-Królem Egiptskim, a jego synem. (G.O.)

Warszawa dnia 14 kwietnia.

Dnia 7 b. m., o godzinie trzy kwadransie na pierwszą zrana, zakończył życie w *Berlinie*, w 58mym roku, Xiążę *Antoni Radziwiłł*, Namiestnik Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, z nerwowej gorączki, do której później raptownie przyłączyła się apoplexya. (G.W.)

P R U S S Y A.

Berlin dnia 18 marca.

Donoszą z *Berlina* pod dniem 30 marca. — W dniu dzisiejszym ogłoszono na paradzie wielki awans. Jego Wysokość Elektor, otrzymał stopień Jenerała piechoty, a Jego Wysokość, Xiążę *Albrecht*, został mianowany Jenerałem Majorem kawaleryi. Na stopień Jenerałów Poruczników wyniesiono: Jenerał-Majorów: *Hoffman*, *Rummel*, *Rüchel-Kleist* i Xiążę *Neuwied*; na Jenerał-Majorów, Pułkownicy: *Braunschweig*, *Osten-Sacken*, *Bünau*, *Stranz*, *Below*, *Kraft* i *Grabow*. Także 20 Podpułkowników mianowano Pułkownikami, a 11 Majorów wyniesiono na stopień Podpułkowników. Między wielką liczbą Kapitanów, którzy na Majorów zostali posunięci, znajduje się także 83letni dowódca Potsdamskiej gwardyi inwalidów. Xiążę *Lucca* otrzymał, przed swoim odjazdem do *Drezna*, pozwolenie noszenia munduru i znaki honorowe Jenerała Pruskiego. Armia otrzyma, jak zwykle, ludzi, dla skompletowania swych pułków.

Od kilku dni uważają bardzo częsty bieg kuryerów między *Berlinem*, *Wiedniem* i *Petersburgiem*, i spodziewają się, że to się tyczy spraw Tureckich. Radca legacyiny powracający z *Konstantynopola*, P. *Brassier St. Simon*, codziennie tu jest oczekiwany. Nowy nasz tameczny Poseł, P. *Martens*, ma się w bardzo złym znajdować stanie zdrowia.

Do niepewnych, lecz bardzo rozszerzonych wieści, należy zmiana naszych Postów przy różnych Dworach: Pan *Bülow*, który dotąd jest w



Londynie, będzie przeniesiony do Paryża, a Pan Liebermann z Madrytu do Londynu.

— Dnia 19 —

Zdaje się, iż w Londynie i Paryżu, zamysłają powrócić do użycia środków przymusu, gdyby gabinet Hagski nie zmienił swego systematu politycznego, a układy się przedłużyły. Wprawdzie byłoby to bardzo niebezpiecznie dla pokoju, z tylu trudnościami utrzymującego się, gdyż inne gabinety, nie zawsze byłyby obojętnymi na samowolne postępowanie, przeciw godnemu poważaniu, lecz nieszczęśliwemu narodowi. Dwór nasz przeto ma się zająć, aby ten spór drogą układów zakończyć i powtórnym napad odwrócić od Hollandyi, spodziewając się, że, za pomocą samej dyplomatyki da się załatwić interes Belgijsko-Hollanderski. Pan Ancillon kilka razy na tydzień miewa konferencye z Posłami Austrii i Rosyi, względem sposobów ustalenia niepodległości Belgii, bez rzeczywistego naruszenia interesów Hollanderskich. Jeżeli w Londynie nie zamysłają kosztów Hollandyi wspierać Belgią, wtedy nie można powątpiewać o możliwości dobrowolnego załatwienia sporu, gdyż gabinet Hagski nie sprzeciwia się zupełnemu rozłączeniu Belgii. Wkrótce musi się okazać, jak dalece można mieć nadzieję, przywiedzenia do skutku układów rozpoczętych na nowo przez Pana Dedel, które może zawczasem zostały przerwane. Czy przeto pięć Mocarstw będą mogły znowu wspólnie odbywać narady, jak przed wyprawą do Antwerpii, albo czy istniejące rozdwojenie daley ma panować, i czy niepodobnym się stało połączenie gabinetów, dla utrzymania powszechnego dobra i szczęścia ludów, ich opiece poruczonych. W każdym razie pierwszy znak zbliżenia się Angielskiego i Francuzkiego gabinetu do pomyslniejszych względem Hollandyi zamiarów trzech wielkich Mocarstw, byłby rozkazem tajnego Angielskiego gabinetu, znoszącym embargo z okrętów Hollanderskich. (G.W.)

— Dnia 8 Kwietnia —

Cesarsko-Rosyjski Radzca Tayny i Szambelan, Hr. Matuszewicz, przybył do naszej stolicy.

— Dnia 11 —

Austryacki Dostrzegacz donosi z Tryestu, pod d. 29 marca: „Kapitan Thoms, który z angielską kupiecką brygantyną Merry w 24 dniach z Alexandrii tu przybył, donosi, że największą część egipskiej floty była w pogotowiu do odpłynienia, i że wojska bezprześcannie wsiadają na okręty. Okręt, który z doniesieniem o rozpoczętych między admirałem Roussin i Portą układach był wysłany, miał dnia 3 marca zawinąć do tego portu. (G.C.)

A U S T R Y A.

Tryest d. 18 marca.

Listy z Alexandrii z dnia 25 i 26 Lutego donoszą, że oczekują tam z największą niecierpliwością ratyfikacji zawartej ugody między Mehemedem Alim a Halil Paszą. Niektórzy jednak twierdzą, że Vice-Król Egiptu nie ma bynajmniej zamiarów pokoju. Od dnia 15 znajduje się tu fregata francuzka Artemisa z 52 działami, wypłynęła z Ankony, po uczynionych nie dawno reklamacyach u Dworu Papieżkiego. Niewiadomy jest cel jej przybycia; Kapitan miał już kilka rozmów z tutejszym Konsulem Francuzkim. (G.W.)

Wiedeń d. 29 marca.

Według najnowszych wiadomości z Konstantynopola, osadził Ibrahim Pasza miasto Czesmę, a wszystkie władze rządowe, nowemi urzędnikami; po czém rozpoczął niezwłocznie dalszy pochód ku Konstantynopolowi.

— Dnia 31 —

Przez pocztę z Konstantynopola z dnia 12 t. m., chociaż nie wydano jeszcze wszystkich listów, dowiadujemy się przecie, iż w stolicy i bliskości teyże stoi około 15,000 ludzi wojska tureckiego. Sądzą powszechnie, że flotta Rosyjska, która dnia 5 t. m. wzmocnioną została, nie opuści Bosforu, lub, gdyby to nastąpiło, nie oddali się daleko, aby śpiesznie mogła powracać, dla zabezpieczenia stolicy

od niespokojności. Posiłki, nadesłane flocie Rosyjskiej, składają się z kilku fregat, 6000 ludzi wojska lądowego, i 20 dział. Także w Xięztwach Multan i Wołoszczyzny zbliżyły się do Dunaju dwie dywizye piechoty, i stoją w pogotowiu Porcie na pomoc. (G.C.)

T U R C Y A.

Konstantynopol dnia 11 marca.

Gdy Cesarsko-Królewski Internuncyusz przy Porcie, Pan Ottenfels, odbył swoje pożegnawcze odwiedziny dnia 8 b. m. u Wielkiego Wezyra Reuf Paszy i u Ministrów Tureckich w pałacu Porty, w skutek otrzymanego od Dworu swego urlopu, został następnym dniem zaproszony do Jego Wysokości na posłuchanie do Cziragan. Sułtan Machmud przyjął go w przytomności Jenerałów gwardyi bardzo uprzejmie, a na dowód swojego poważenia i zadowolenia, kazał mu przez pierwszego Jenerała oddać wielki Ottomański order zasługi z brylantami, zaszczyt, który żadnego obcego Ministra jeszcze nie spotkał. Zarazem otrzymali kosztowne tabakiery, pierwszy tłumacz Internuncyatury, P. Adelburg, i dowódca korwety Abbondanza, P. Gnoato. Gwardya Sułtana stała na dziedzińcu seraju i robiła honory wojskowe Internuncyuszowi przy jego odejściu.

Królewsko Francuzki Poseł, Admirał Roussin, miał dnia 27 lutego wstępne posłuchanie u Wielkiego Wezyra, i odwiedził w tymże dniu Kiaja Beja i Reis Effendego. Na audyencyi Sułtańskiej dnia 4 b. m. został przyjęty z przynależnymi jego stopniowi honorami.

Podług ostatnich wiadomości z Smyrny, nie było to miasto osadzone wojskiem Egipskiem, a zmiany, które tam zaszły, były skutkiem intryg pewnego Emin Effendi, który usiłował opanować zarząd Smyrny, w porozumieniu z kilku tamecznymi mieszkańcami i Gubernatorem Magnezyi, stronnikiem Ibrahima Paszy. Plany jego nie udały się jednak przez stałość Konsulów Austrii, Rosyi, Wielkiej Brytanii i Francyi, którzy zaraz zdjgli bandery i herby swych Dworów z gmachów konsularnych, gdy Gubernator Turecki Tahir Bey, okolicznościami zmuszony, zawiesił swoje czynności, po uroczystej protestacyi przeciw zaszłemu gwałtowi, i oświadczyli, że nie prędy znowu je zawieszają, aż władze ustanowione przez Sułtana, jako prawego Monarchę, znowu nieobymają swych czynności. Co gdy nastąpiło, zawieszono znowu d. 6 b. m. zdjęte bandery, które powitano 12 wystrzałami działowemi z Austryackich, Francuzkich i Angielskich okrętów wojennych, jak niemniej z twierdzy Tureckiej. Emin Effendi ratował się ucieczką wraz ze stu swojemi stronnikami, a władza Porty jest w tey chwili znowu przywróconą w Smyrnie; Ibrahim Pasza miał oświadczyć, że chwilowe zajęcie tego miasta, stało się mimo jego wiedzy i woli. Sam Ibrahim znajduje się ciągle z armią Egipską w Kiutahja, i wypuścił na wolność zabranego w niewolę Wielkiego Wezyra Reschid Mehmeda Paszę, który przed kilku dniami przybył już do tutejszey stolicy. (G.W.)

N I E M C Y.

Monachium d. 28 marca.

Gdy Xiężna Marya, narzeczona Jego Królewskiej Wysokości Xięcia Współ-Rejenta Saxonii, w przeszły wtorek ukazała się w teatrze przy boku Xiężny Matyldy, z niewymówną radością powitaną została.

Jey Królewska Wysokość, Xiężna Marya uda się dopiero d. 28 kwietnia do Drezna; Poseł zaś P. Reitzenstein, ztąd już za kilka dni odjedzie.

Frankfort nad Menem d. 29 marca.

Podług listów z Wiesbaden, w Xięztwie Nassau-skiem czynią przygotowania na zamku Johannisberg dla przyjęcia Xięcia Metternicha, który tam przez niejaki czas następnego lata ma przemieszkwać.

(G.C.)

Frankfort nad Menem d. 31 marca.

Tuteysze, jako i Badeńskie dzienniki, zbijają



wieść rozszerzoną w pewnej części Niemiec południowych, jakoby Zgromadzenie Związkowe powzięło zamiar zawieszenia ustaw reprezentacyjnych, na pewny czas, w niektórych krajach Niemieckich. (G.W.)

S Z W E C Y A.

Sztokholm d. 22 marca.

Gdy zniesiono podziały armii na inspekcye i brygady, a w skutku tego, potrzebnym się stało nowe urządzenie dowództwa armii; wydał więc Król rozkaz, aby Królestwo było odtąd podzielone na sześć okręgów wojskowych, i aby nad każdym dowodził wyższy Jenerał, który wszystkich żołnierzy w tym okręgu będzie miał pod swoim dowództwem.

Dziennik urzędowy zawiera obszernie sprawozdanie względem robot, przedsięwziętych w *Karlskronie*, dla wzmocnienia wchodu tego portu. Roboty rozpoczęte zostały w roku 1820, a dopiero w roku 1837 będą ukończone. Szczególniej odznaczają się z urzędzenia bardzo mocney cytadelli na skale odosobnionej, która broni jedynego wejścia okrętów. Cytadella ta będzie długości 2000, a szerokości 1000 stóp zawierała, i ma być blisko 400 działami osadzoną. Mury, które najmniej 20 stóp mają wysokości, są wystawione z wielkich granitów, połączonych pewnym rodzajem gliny, prawie tak trwałey, jak granit. Powszechnie uznają doskonałość tych fortyfikacyi, a Poseł Francuzki, Margrabia *St. Simon*, który w przeszłym roku znajdował się z Królem w *Cherbourg*u najlepiej są fortyfikacye urządzone, lecz teraz musi tym pierwszeństwo przyznać.

Sprawujący interesa Szwedzkie w *Madrycie*, przez układy z rządem Hiszpańskim zdzielał, że cła na deski i belki w portach hiszpańskich przeszło o połowę niższe zostały. (G.W.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 24 marca.

Izba Parów w swych naradach, składa się zawsze ciągle, tylko z jednej trzeciej części członków. *Constitutionnel*, który stoi pod wpływem Pana *Dupin*, codziennie głośniej powątpiewa, czy uchwały, w ten sposób uskutecznione, mogą prawnie obowiązywać? Gdyby to pytanie zaprzeczono, wtedyby np. wszystkie podatki nieprawnie pobierane były; a *Journal des Débats* zwraca uwagę, że taka mowa jest niebezpieczniejszą, jak to wszystko, co duch anarchii przez ciąg dwóch lat sprawił.

List z *Alexandryi* z dnia 27 stycznia donosi, że układy na Wschodzie, wcale nie obiecują prędkiego ich ukończenia.

Mowa, miana na wczorajszym posiedzeniu Izby Deputowanych przez P. *Viennet*, nie tylko w zgromadzeniu, lecz nawet we wszystkich towarzystwach wyższych tej stolicy, sprawiła wielkie zadziwienie.

Podług wiadomości z *Tulonu* z dnia 18 m. b., okręt liniowy *Marengo*, który miał przewieźć wojsko do *Algieru*, otrzymał rozkaz przeciwny, i odpłynął do *Lewantu*.

— Dnia 25 —

Mowa P. *Viennet* na onegdajszym posiedzeniu Izby Deputowanych, jest tu ciągle przedmiotem powszechnych rozmów. Mówią, że takowa była umówioną z Ministrami spraw zagranicznych i sprawiedliwości, i ci dwaj Ministrowie, na przypadek, gdyby stronnictwo opozycyjne odpowiedziało, zaraz mieli przygotowaną na to odpowiedź. Ten plan jednak nie udało się przez miłczenie opozycji. P. *Etienne* miał następujące wyrzec słowa: P. *Viennet* sam stoi w polityce i literatu-

rze; pisze romanse, których nikt nie czyta, tragedye, które wygwizdują, a epigrama, które tylko jego samego dotyczą. P. *Odillon-Barrot* miał się następującym sposobem wyrazić o téj mowie: „Milczenie opozycji jest pierwszym obrotem naszej parlamentarskiej taktyki, który nam się udało, i lepszy sprawił skutek, niż najlepsze mowy.

Kilku Deputowanych ma zamiar, na jednym z pierwszych posiedzeń, przełożyć kwestyą: czy Hrabia *Sebastiani*, jako nowy Minister bez wdziału, pobiera pensyą, i czy ma się w takim razie poddać nowym wyborom, lub nie?

— Dnia 26 —

Dziennik *Gazette* zawiera wiadomość z *Konstantynopola* z dnia 28 lutego, że Rosyianie wielkie czynią przygotowania, i stawiają nad brzegiem magazyny.

Pasza Egiptu czując, że los jego i jego syna będzie rozstrzygnięty w Europie, postanowił zacząć wydawać gazetę Francuzką w *Kairze*, w której chce, w sposób *Monitora Ottomańskiego*, bronić swego postępowania przed Mocarstwami i publiczną opinią w Europie, swoje położenie, jak najlepiej wystawić, i ogłosić swoje plany. W tym celu kazał swym agentom przysłać sobie redaktora

Dzienniki donoszą o sporze między Prefektem policyi *Gisquet*, a Pułkownikiem *G...* Pułkownik narzekał na sposób postępowania policyi; Prefekt niegrzecznie odpowiedział. Pułkownik, powstając przeciw policyi, użył nieprzyzwoitych o niego wyrazów, na co P. *Gisquet* rzekł z gniewem: *W Pan jesteś bezwstydnym!* ale nim jeszcze te słowa wymówił, gdy Pułkownik w twarz go uderzył. Prefekt rzucił kałamarnicą na Pułkownika, który jednak przez schylenie się uniknął razu. Po tém zdarzeniu wpadło mnóstwo sekretarzy i kommissarzy na Pułkownika, który podniesionymi cęgami, drogę sobie utorował.

W *La Hougue* wydarzył się niedawno dziwny wypadek. Morze przy swoim odpływie ustąpiło tak daleko, że cała zatoka aż do tego miejsca była wysuszona, gdzie w roku 1692, kilka okrętów sławnego *Tourville*, przez flotę Angielską Admirala *Roussel*, zostały spalone lub zatopione. Korpusa tych okrętów nie były jeszcze wcale popsute, i nim nastąpił przypływ morza, udało się wyciągnąć sześć armat i kilka wozów kul. Te przedmioty znajdują się w dobrym stanie, chociaż przez 141 lat na dnie morza leżały. Żeglarze utrzymują, że dnia 5 kwietnia morze ustąpi podobnie, jak w tym dniu. Gdyby na ten dzień przyspieszono środki ratunku, wtedy okoliczności tej, daleko korzystniey można użyć

— Dnia 27 —

Słychać, iż wzbronionem zostało Jenerałowi *Lafayette*, zgromadzenie patryotów w sali *Ventadour*. Ministrowie lękają się ztąd wybuchu niespokojności, domyślają się głębokiego planu do obalenia Rządu. Mówią jednak, że *Lafayette*, proponował na ten cel inne wiejskie pomieszkowanie, położone za *Paryżem*, do czego naznaczył dzień 30 marca.

*Constitutionnel* donosi: „Dzienniki ministeryalne zawierają pismo P. *Viennet* z uwagą, że takowe było do naszej redakcyi przesłane, lecz umieszczenia go odmówiliśmy. Czyn ten jest prawdziwy. Dzienniki powinny były jednakże dodać, że podaliśmy powody naszego nieprzyjęcia w odpowiedzi, którą P. *Viennet* także powinien był ogłosić.

Większa część odwachów stolicy, opatrzoną jest żelaznemi kratami, któreby na przypadek rozruchu, mogły służyć za obronę przeciw pierwszemu napadowi burzycielów spokoyności; do tegoż celu urządzono w odwachach strzelnice.

	Czas Obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r.	Stan powietrza.
Obserwacye meteorologiczne.	d. 7 o 2 wieczor.	27 cal. 7,1 lin.	+ 14 stopni.	Południowy.	Chmury.
	d. 8 — — —	27 — 8,2 —	+ 12 — —	Wschodni.	Deszcz.
	d. 9 — — —	27 — 10,0 —	+ 7½ — —	Polud.-zach.	Pochmurno.
	d. 10 o godz. 4½ rano.	27 — 10,3 —	+ 3 — —	Południowy.	Pogoda.



Wilno dnia 10 Kwietnia v. s. 1833 roku.

Dzienniki niektóre zapewniają, że Rząd obawia się powstania, i dla większego bezpieczeństwa ściga woyska do Paryża przez *Reuil, St. Denis, Courbevoie* i t. d.

Utrzymują, że Ministrowie, po wstąpieniu Hrabiego *Sebastiani* do gabinetu, nie myślą już o tegoroczném drugiem zgromadzeniu izb.

Marszałek *Soult*, na konferencyi z członkami kommissyi, zajmującej się budżetem wydziału wojny, mówi o bardzo ważnych okolicznościach, które mają mieć wpływ na opóźnienie powszechnego rozbrojenia.

Względem spraw wschodnich, miał wczoraj Hrabia *Appony* konferencyę z Marszałkiem *Soult*, do której należy także: Xiążę *Decazes* i Hrabia *St. Aulaire*; Lord *Granville* z powodu słabości zdrowia, nie był na niej przytomnym.

— Dnia 28 —

Wczoray odesłano depesze do *Cherbourga*, znowem rozporządzeniami, dla Vice-Admirała *Ducrest de Villeneuve*. Słychać, że jak tylko okręty Angielskie i Francuzkie będą naprawione, mają znowu wypłynąć, dla krążenia przy brzegach *Hollenderskich*.

— Dnia 29 —

Symoniści dnia 23 b. m. odплыли z *Marsylii* na statku płynącym do *Konstantynopola*,

Utworzyło się tu towarzystwo powszechny emancypacyi żydów; między członkami komitetu jeneralnego, znajdują się: Jenerał *Lafayette*, Hr. *Lasteyrie*, P. *Lemercier* członek akademii Francuzkiej, a między członkami towarzystwa: P. *Fenimore-Cooper*, *Carnot*, *Cremieux*, *Cerfber*, *Taschereau*, *Janjuin*, *Thayer* i t. d. Towarzystwo ma być podzielone na komitety i być złożone z obywateli różnych krajów. (G.W.)

— Dnia 30 —

Do Metz przybył Jenerał *Georges*, w celu utworzenia brygady z woyska, którego część jedna stoi w *Verdun* na załodze.

Od kilku dni odprawiają się częste ministerjalne narady. wczoray były dwie, a w tej chwili są wszyscy ministrowie zgromadzeni u Króla.

Dziś rano nadeszły wiadomości do poselstwa Austryackiego z *Konstantynopola* dnia 7 t. m. Xiążę *Brogie*, mówiąc o tém z P. *Bignon* i *Clauzel*, rzekł: „Pytanie wschodnie odłożone do dni kilku, a czas w tej mierze najlepiej zaradzi.“

P. *Lehon*, Poseł Belgijski, miał wczoray wieczorem i znowu dziś rano, posłuchanie u Króla, a potem naradzał się z Xięciem *Brogie*, względem dalszych środków zmuszających przeciw *Hollandyi*. Jenerał *Sebastiani* żąda odwołania naszego posła z *Hagi* i wydania pasportów do odjazdu *Hollenderskiemu* Posłowi P. *Fabricius*. (G.C.)

Słychać, że pewny dyplomatyk Francuzki będzie wysłany do *Hagi*, dla zawiązania układów.

Dziś renty spadły. Przypisywano to wiadomości przybyłej wczoray do rządu, że *Ibrahim* nie chce przyjąć żadnego projektu Posła Francuzkiego.

Zapewniano dziś, że kurjer przybyły do Ministerjum spraw zagranicznych, przywiózł depesze od Admirała *Roussin*, które donoszą, że *Ibrahim* Pasza nie chciał przystąpić do propozycyji Admirała. Ociąganie się przeto Admirała Rosyjskiego w opuszczeniu *Bosforu*, jest usprawiedliwione.

Wiele mówią o tém, że Marszałek *Maison* będzie mianowany Ministrem wojny, na mięyscu Marszałka *Soult*.

Marszałek *Gérard* jest także członkiem wydziału wsparcia dla P. *Laffitte*.

Bank Francuzki i znaczni bankierowie, zamysłają nakoniec przyczynić się do składki Pana *Laffitte*.

— Dnia 31 —

Słychać, że Król, po ukończeniu zgromadze-

nia, przedsięwzięcie podróż do południowych i zachodnich części kraju.

Doktor *Mesnières*, który tu powrócił z *Blaye*, przywiózł pomysłniejsze wiadomości o zdrowiu Xiężny *Berry*. Doktor *Deneux*, który tam udał się z *Paryża*, odwiedził d. 25 Xiężnę, która go dobrze przyjęła.

— Dnia 1 kwietnia —

Dziennik Angielski *Age*, doniósł o pożyczce 15 milionów fr., która ma być zaciągniętą w *Londynie* na rachunek Króla *Ludwika Filipa*.

— Dnia 2 —

Wczoray Xiążę *Brogie* miał konferencyę z Posłami Austrii Rosyji, i Prus, względem spraw wschodnich; Hrabia *Sebastiani* był także na niej przytomnym.

Xiążę *Nemours* spadł onegdaj z konia w lasku *Bulońskim*, i jest bardzo słaby; nie spodziewają się jednak szkodliwych skutków. (G.W.)

— Dnia 3 —

Izba parów postanowiła na ostatniem posiedzeniu przyozdobić salę posiedzeń obrazem Króla w naturalnej wielkości.

Wczoray przybył goniec z *Madrytu* do poselstwa Hiszpańskiego, który przywiózł depesze do Hrabiego *Pozzo di Borgo*, do Hrabiego *Appony* i do Barona *Werther*.

Piszą z *Londynu*, że Lord *Ponsonby* przeznaczony jest na posła Angielskiego do *Konstantynopola*.

Xiążę *San-Carlos* przejechał dnia 18 marca z Kapitanem jazdy *Lacerda Palafox*, przez *Perpignan* do *Paryża*.

Wczoray w wieczór odprawił Król radę gabinetową, która trwała pół trzeciej godziny.

— Dnia 4 —

Admirał *Ducrest de Villeneuve* otrzymał rozkaz, aby niezwłocznie udał się do *Tulonu*. (G.C.)

Jenerał *Guillemot*, został rozporządzeniem już od trzech dni podpisanem, mianowany Gubernatorem *Algieru*.

Bryg *Voltigeur* i korweta *Perle* wypłynęły d. 29 i 30 z. m. z tajnymi poleceniami z *Tulonu* do *Lewantu*.

Uzbrojenia wyprawy do *Konstantyny* idą z wielkim pośpiechem. Trzy baterye przeznaczone do tego przedsięwzięcia, przybyły już do *Tulonu*.

Tulon d. 23 marca.

Rząd powziął bardzo ważny zamiar względem spraw wschodnich; słychać, że dla przymuszenia Vice-Króla do przyjęcia traktatu przedstawionego przez Pana *Roussin*, wysła flotę na wody Egipskie. Bryg *la Flèche* odplynął wczoray spiesznie do *Alexandryi*, z depeszami w tym względzie, z polecenia Ministra marynarki. Okręt wojenny *Marengo*, ma takiż rozkaz otrzymać, jak tylko nadejdą wiadomości od Konsula z *Alexandryi*, na które w *Paryżu* co chwila oczekują. (G.W.)

ANGLIA.

Londyn dnia 30 marca.

W *Jersey* ma być utrzymywany statek parowy, dla ułatwienia komunikacyi między tą naszą wyspą i naprzeciw leżącemi portami francuzkiemi.

— Dnia 2 Kwietnia —

Na posiedzeniu izby wyższej, udzielona została sankcyja królewska bilowi Irlandzkiemu do utłumienia niepokoju. To polecenie dopełnili Lord Kanclerz, Margrabia *Landsdowne* i Xiążę *Richmond*, jako kommissarze królewscy.

Hrabia *Grey* wręczył Królowi na prywatném posłuchaniu, tajną pieczęć, złożoną przez Lorda *Durham*, a Król oddał takową wice-hrabiemu *Goderich*. (G.C.)

— Dnia 5 —

Admiralicya musiała odesłać bardzo ważne depesze na morze *Sródziemne*; inaczej nie można



wyłómaczyć wysłania statku pocztowego bez listów.

Podług listu w dzienniku *Times z Madrytu* z dnia 26 z. m., emigranci, którzy powrócili do Hiszpanii, bardzo się troszczą z powodu zmiany Ministrów; mówiono już o ich powtórném wygnaniu. Na tę wiadomość, papiery hiszpańskie spadły o 2<sup>o</sup>. *Donna Maria da Gloria*, dnia 19 b. r. dojdzie do lat 14; a tak podług praw Portugalskich, objąć już może rządy Państwa. (G.W.)

#### RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga d. 1 kwietnia.

W skutek najwyższego rozkazu rozpoczęły się wczoraj we wszystkich kościołach modły, o szczęśliwe rozwiązanie małżonki Xięcia *Fryderyka*.

Mówią o wzmocnieniu kilku punktów w Selandyi, i o zmianie w garnizonach.

— Dnia 4 —

Xiążę *Oranii*, który przybył do tutejszey stolicy, zabawi w niej aż po świętach Wielkanocnych. (G.W.)

Bruxella d. 1 kwietnia.

Tey nocy przejeżdżali tędy kurjer Rosyjski i Austryacki z depezsami do Londynu. (G.W.)

Od d. 1 t. m. rozpoczęły się ćwiczenia naszych dywizyi polowych. (G.C.)

— Dnia 5 —

Wiele bardzo mówią o mającey nastąpić zmianie Ministrów.

*Independent* donosi: „Zapewniają, że Xiążę *Brogie* posłał do wszystkich poselstw Francuzkich zagranicznych, notę, objaśniającą jego postępowanie w sprawach Wschodnich.” (G.W.)

#### WŁOCHY.

Ankona d. 22 marca.

Listy przybyte dziś z *Liworny* donoszą, że bryg Francuzki *Eclipse*, stanął na kotwicy na wodach *Massa-Carrara*: nie wiemy jednak w jakim celu.

Dziś biega wieść, podług listów z *Rzymu*, że na wysokości portu *Civitta-Vecchia*, stanęła flotylla na kotwicy: nie wiadomo jednak do którego kraju należy. (G.W.)

#### HISZPANIA.

Madryt dnia 14 marca.

Korrespondencya między naszą Królową, a Królową Francuzów, co raz staje się poufalszą i ważniejszą. Tyczy się teraz prawie wyłącznie polityki Portugalskiej, i możemy zapewnić, że nie dawno przybył także list z hotelu *Braganza* z korrespondencyą Królowey Francuzów, który, mimo przeciwnych zdań większey części naszych Ministrów, bardzo był dobrze u Dworu przyjęty. Zresztą Poseł Francuzki jest ciągle dobrze widziany u Królowey.

Podług rozporządzenia Królewskiego z dnia 13 m. b., odjechali Infanci *Don Carlos* i *Don Sebastian*, i Xiężna *Beira*, dnia 16 o godzinie 5 zrana do Portugalii. Nieznaczono umyślnie godziny odjazdu, gdyż rząd obawiał się niepokojów przez Karolistów, mogących bydź na tę chwilę przeznaczonych. Ulice, przez które przejeżdżać mieli, były osadzone oddziałami piechoty i kawalerii gwardyi Królewskiej, do których przyłączyła się jeszcze znaczna liczba zbrojnych obywatelów, dla odparcia nastąpić mogących napaści Królewskich ochotników. Z powszechném zadziwieniem ludu, żaden się nie ukazał, a powozy podróżnych ciągle jechały przez ulice żołnierzami napełnione. Wszystkiego było 13 pojazdów, które poprzedzał Jenerał-Kapitan, i opuścił na 3 godziny za miastem. Oznaczono dzień 21 na przybycie do Portugalii. To nieoczekiwane oddalenie się wcale miało inny skutek, jak się spodziewano. (G.W.)

#### Ogłoszenia.

1 Сенаторъ, Двйшцительный Тайный Совѣтникъ, Князь Шаховской, получивъ Всемилоштивѣйше пожалованное ему староство *Дзевенское*, состоящее въ Ошмянскомъ уѣздѣ, срокомъ оны 12 апрѣля настоящаго года на плъш

лъшъ, желаетъ опдаль въ содержаніе на сей перминъ. Желаютъе взять оное, могутъ опносима къ самой Княгинѣ, кварширующей въ домѣ Г. Миллера.

Senator, Rzeczywisty Radzca Tajny, Xiążę Szachowski, otrzymawszy Naymłościwiey nadane mu starostwo *Dziewieniskie*, położone w Oszmiańskim powiecie, z terminem od 12go kwietnia terażniejszego roku na pięć lat, życzy sobie oddać je na ten termin w dzierżawę. Chcący je wziąć, mogą udać się do samey Xiężny, mieszkającej w domu Millera. (458)

1 Kommissya za Naywyższym rozkazem w mieście Wilnie ustanowiona, dla przyjęcia w zarządzenie dóbr Benefycyalnych, które przedtém w wiedzy b. Uniwersytetu Wileńskiego zostawały, otrzymawszy od zwierzchności urzędowe zapewnienie, że Młyn po Królewskim nazywający się w mieście Wilnie przy Rochitańskiej ulicy położony, pod systemat fortyfikacyyny nie weydzie, ogłasza niniejszém, że na wypuszczenie pomienionego młynu w trzechletnią arendowną dzierżawę od 23 kwietnia 1833 odbędzie się w teyże Kommissyi publiczna licytacya d. 18 kwietnia 1833 a przetarg ostateczny dnia 19 tegoż miesiąca i roku o godzinie piątey po południu. Zyczący przeto stanąć do tey licytacyi, mają się zgłosić w czasie oznaczonym do Kommissyi odbywającej posiedzenia swoje w domu JW. Biskupa Kłagiewicza z ewikcyą odpowiednią dwumiesięczney arendzie na licytacyi postąpić się mającey. Warunki do kontraktu czytać można wcześniecey w kancelaryi Kommissyi.

Sekretarz Jan Hilferding. (459)

1 Od Kijowskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niej będzie się przedawał z publicznego targu drewniany z murowaném niższém piątrém dom, w 4tey części miasta Kijowa położony, należący do Kijowskiego Hraźdania Grzegorza Kononowego syna Buhajewskiego, za nieopłacenie przezeń długu tey Izbie 4,809 rubli 57 $\frac{1}{2}$  kop. assygnacyami; a zatém życzący kupić pomieniony dom, zechcą przybydź dla targów do tey Izby na terminy, jakie mają bydź przeznaczone we cztery miesiące.

Dożywotni Członek Malewicz.

9 Klasy Rabczewski. (443)

1 Od Kijowskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niej będzie się przedawał z publicznego targu dom, położony w 4tey części miasta Kijowa, należący do Radzcy Honorowego Jakóba Maxymiliana syna Salnikowa, za nieopłacenie przezeń tey Izbie długu jego 1,172 rubli 49 kop. assygnacyami, a zatém życzący kupić pomieniony dom, zechcą przybydź dla targów do tey Izby na terminy, która mają bydź przeznaczone we cztery miesiące.

Dożywotni Członek M. Malewicz.

Kollegialny Regestrator Niemierowicz. (444)

1. Les personnes qui ont des affaires dans la pension de Cérenville, sont averties, que depuis la St. George, elle sera transférée dans la maison de Zambrzicki au coin de la rue Savioz N. 97.

Podaje się do wiadomości, że pensyon *Cérenvillov* przeniesionym będzie z domu *Kostru* do domu *Zambrzyckiey* naprzeciw *Panien Mitosierskich* pod N. 97, na rogn ulicy *Sawicz*. (460)

DODATEK DRUGI



Wilno dnia 10 Kwietnia o. s. 1853 roku.

1 Od Mińskiego Rządu Gubernialnego obwieszcza się, iż na wzięcie pobudowania w mieście Mińsku Mostu na rzece Swistoczy za sumę 12,428 rubli 40 kopiejek i pożarnego domu za 5,885 rubli 68 kopiejek assygnacyami— postanowiono odbyć targi w Mińskiej Radzie Mieyskiej, naprzód na most 21go i przetarg 23go, a potem na dom 22go i przetarg 26go dnia czerwca tego roku; zatem życzący podjąć się takowego budowania, zechcą przybywać na pomienione terminy z dostatecznymi załogami do wyż rzezonney Rady, gdzie będą okazane kondycye, śmiety i plany. Marca 30 dnia 1853 r.

Assesor i Kawaler Felicyan Arcimowicz.  
Naczelnik Stołu Anisimow. (447)

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla podjęcia się przez podrad pobudowania w mieście Mozyrzu Obwachtu za sumę 5,988 rubli 88 kop., i reparacyi oztérech budek za sumę 789 rubli 92 kop. assygnacyami, postanowiono odbyć targi w Mozyrskiej Mieyskiej Dumie, a mianowicie: targ 25 i przetarg 27 dnia miesiąca czerwca terażniejszego roku. Zaczem życzący podjąć się takowego pobudowania i reparacyi, zechcą przybyć na przeznaczone terminy z pewnymi ewikcyami do pomienioney Dumy, gdzie za przybyciem życzących objawione będą uprzednio kondycye, plany i śmiety. Marca 30 dnia 1853 roku.

Assesor Felicyan Arcimowicz.  
Naczelnik Stołu Anisimow. (442)

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla podjęcia się reparacyi Koydanowskiej etapowey budowy, za sumę 835 rubli 64 kop. assygnacyami, postanowiono odbyć targi, naprzód w Mińskim Powiatowym Sądzie, a mianowicie: 3 i 5 lipca, a potem w Mińskiej Skarbowey Izbie, a mianowicie: dla targu 10 i przetargu 12 dnia tegoż lipca terażniejszego roku. Zaczem życzący podjąć się takowey reparacyi, zechcą przybyć na pomienione terminy z pewnymi ewikcyami do pomienionego Sądu i Izby, gdzie za przybyciem życzących objawione będą kondycye i kopia śmiety. Marca 30 dnia 1853 r.

Assesor F. Arcimowicz.  
Naczelnik Stołu Anisimow. (441)

1 Mińska Izba Powszechny Opieki ogłasza, iż dany na ewikcyą za uchybieniem terminu majątek Obywateli Powiatu Ihumeńskiego, Kaspra, Stanisława, Augusta i Franciszka, synów Xawera, i siostry ich Anny Lipskich, Sierhiejewicze nazywający się, zawierający w sobie 169 dusz pći męzkicy, ze wszystkimi do niego przynależnościami, za nieopłatę pożyczonego przez ich oycę i ich samych kapitału z procentami, wynoszącego assygnacyami 8,455 rubli, złotem 1,347 czerw. złtch i srebrem 1,551 rubli, postanowiono z publiczney sprzedaży za cztery miesiące od późniejszego wydrukowania ogłoszenia w Gazetach Stolic. 25 marca 1853 roku.

Mińska Izba Powszechny Opieki obwieszcza, iż dany na ewikcyą za uchybieniem terminu majątek obywatela Powiatu Rzeczyckiego Tadeusza Benedykta syna Nowakowskiego, Kro-

towe nazywający się, z 54 rewizyynemi pći męzkicy duszami i wszystkimi jego należnościami, za nieregularną opłatę pożyczonego kapitału assygnacyami 2,700 rubli i srebrem 2,170 rubli, postanowiono przedać z publicznego targu we cztery miesiące od późniejszego wydrukowania w Gazetach Stolic. 25 marca 1853 r.

Sprawujący obowiązek Członka niezmiennego Radzcy Kollegialny i Kawaler Piotr Annenkoff.  
Sekretarz N. Karabanowicz. (446)

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż w Bessarabskim Obwodzie wzięty 1835 roku, za nieokazanie na piśmie świadectwa Jan Jeskow, który się powiadał rodakiem Kamieniecko-Podolskiej Gubernii Braclawskiego powiatu, wsi Suprunowki, przymiotów następnych, wzrostu 2 arszyny 3 wierszki, włosy na głowie i brwiach ciemnoruse, oczy karę, nos i gęba mierne, twarz czysta, smugława, wyżej nosa około lewey brwi mały szram, wieku lat 16. Marca 17 dnia 1855.

Sowietnik Mandel.  
Sekretarz Dżumiński. (445)

1 Oświadczenie imieniem WJPana Wincen- tego Gosztowtta, Assesorowicza Powiatu Upitskiego, czyni się w następney okolicznosci: — Zeszty ś. p. oyciec oświadczał się Dyonty Gosztowtt, będąc dziedzicem dóbr ogólnych potowy Beynarowa, niemniej przykupli za własne pieniądze dwóch chat w Pojulach i jednej Rymaycie zwanych w Powiecie Upitskim położonych nabytych i ludności w tey znajdujący się, oraz znaczney ruchomości i summ w gotówce kapitalnych — przedzoną swoją dyspozycyą 1815 roku apryla 16 czynioną i tegoż roku maja 21 w Grodzie Upitskim aktykowaną; swój cały fundusz na równe schedy dla swojego potomstwa Józefa i oświadczał się synów, Franciszkę, Teofitę, Monikę, Annę i Barbarę córki Gosztowttow przeznaczył i w równych schedach aktorami uczynił, a ten to fundusz pod dożywociem Matki oświadczał się, a swojej żony, W. Katarzyny z Woytkiewiczów Gosztowttow Assesorowey Sądu Niższego Ziemskiego Powiatu Upitskiego zostawił z warunkiem wypłaty dla córek posagu, skoro obiorą stan małżeński, z summ w gotówce kapitalnych pozostałych, a dla synów za dośściem ich lat na nieodbite potrzeby po sto rubli srebrem wypłatę za-determinował. — Oświadczał się w roku 1829 gbra 5 dnia, prawem wieczysto-zrzeczném-przedawném, datowaném, i tegoż czasu w Ziemstwie Szawelskiém przyznaném, a 1830 roku augusta 15 dnia w Akta Ziemskie Upitskie w sposob przenieszu wprowadzoném, caley swojej schedy z majątku Beynarowa przypadającej, WW. Julianonowi i Franciszce z Gosztowttow Witorittom Regent. Graniczn. Szawelskim, szwagrowi i siostrze sprzedając, wyrzekł się — Skutkiem takowego prawa Witorittowie będąc dziedzicami, tak w stopniu schedy jednej własney, jako też w stopniu drugiey od oświadczał się nabytey, w celu pierwszej odzyskania, a drugiey od strat zapewnienia, w roku 1831 8bra 7, w Sądzie Ziemskim Powiatu Upitskiego zyskali Sąd Podmorski na wydział sched determinującą remissę, a przewod,



jaki po nastąpił *Naywyższym Ukazie*, na Sąd dzielczy odesłany; który to Sąd w rozbiórce sprawy ogólnej, pomimo prawa wieczysto-zręcznego 1829 roku gbra 5 dnia, *WW. Witorrtom* w pełnej formie wydanego, w nienaruszonej ze strony oświadczającego się trwałości i niezaprzeczonej mocy zostającego, i pomimo w tymże Sądzie podawany za wyniesionym zapuzwem dołączenia aktora i odbyty głos na piśmie, o wydzielenie i przysądzenie wyprzedanej przez oświadczającego się schedy, prosto na rzecz *Witorrtow* — gdy Sąd dzielczy wyrokiem swoim oczywistym w mieście *Poniewieżu* 1833 roku februaryi 8 dnia ogłoszonym, próżny tylko tytuł dziedzictwa oświadczającemu się nadając, schedę w zaścianku *Tomkunach* i we wsi *Lymoniszkach* w Powiecie *Upitskim* przyznał i wydzielił, oraz annuatę, w optacie po 100 rubli srebrnych, już do *Witorrtow* należną, oświadczającemu się przeznaczył — takim powodem oświadczający się *Wincenty Gosztowt*, żeby w przyszłości od szkodliwych na stronę oświadczającego się wyniknąć mogących skutków, a ztąd i processów z niedotrzymania warunków zręcznego prawa rościć się mogących mógł się zabezpieczyć, zapisując niniejsze oświadczenie w aktach Powiatowych *Szawelskich* i one do opublikowania dla wiadomości wszystkich do *Gazety Kuryera Litewskiego* podając, zapowiadam, że prawo wieczysto-zręczne powyżey datą wspomnionę *Witorrtom* przez oświadczającego się od momentu wydania w nienaruszonej mocy i trwałości zostaje; że wyrokiem Sądu dzielczego 1833 roku februaryi 8 w *Poniewieżu* zapromulgowanym, niewłaściwie na imię oświadczającego się scheda wydzieloną została; bowiem nie tylko takowa scheda, lecz i annuata coroczna do optaty przez *W. Gosztowtowę* oświadczającemu się wyznaczona, wedle zrzeczenia się 1829 roku gbra 5, do *Witorrtow* należy. Przeto ze wszystkich zapisów mego oycy *Dyonizego Gosztowtta* i spadków, powodem wyprzedazy *Witorrtom* dopełnionej, onym całkowicie wedle pierwszego zapisu mego przy nienaruszeniu zostawuję, i żadney pretensyi ze skutków dekretu dzielczego do schedy na imię moje wydzieloney nie mam i mieć nie mogę, niniejszém oświadczeniem ogłaszam, a obok tego, iż żadne debita moje, których w istocie nie mam, ani wskazywać za nie satysfakcyi, ani ich opierać nadal nie będę i nie mogę protestuję się, a razem, że o powrót inkrypcyow przez niektóre nieprzyjazne osoby, pod imieniem obligow, bez żadnych pieniędzy, wymożonych, o tych kassatę kolejną prawa dochodzić będę, przez niniejsze oświadczenie zapowiadam; oraz, iżby dekretem dzielczym corocznie udecydowaną optatę po rubli srebrnych 100 matka moja *W. Gosztowtowa* nabywcom schedy mojej *WW. Witorrtom* optacata, zawiadamiam. Roku 1833 miesiąca marca 3 dnia. Takowe oświadczenie sam podpisuję *Aktor Wincenty Gosztowtt*.

Roku 1833 marca 8 dnia. Po nastąpił w Sądzie Powiatowym *Szawelskim* rezolucyi, nadyjąc się obecnie przy Aktach tegoż Sądu *WJP. Wincenty Gosztowtt*, *Assesorowicz* Powiatu *Upitskiego*, takowe oświadczenie do Akt podał, o czém przy wyciśnieniu urzędowej pieczęci poświadcza się. *Szawelskiego Powiat. Sądu Assesor Rymgayto*.

*Regent Sądu Powiatowego Szawelskiego Kalixt Łabanowski.*

(456)

skich b. *Regent Gran. Oszmiań. Jerzy Drabowicz* z woli aktorki podaje do awizacyi, że dom jey w mieście *Wilańie* przy zbożowym rynku pod N. 1259 położony, murowany z stajniami, wozowniami, a oficyami drewniaucami, oraz ogrodem obszernym na trzy kondygnacye uformowanym do wyprzedania, lub na kilkaletnią tenutę, czyteż appartament od S. *Jerzego* do najęcia; więc żyozący sobie w którymkolwiek celu czynić układy, raczy do wyżey pomienionego *Plenipotenta* w tymże domie mieszkającego zgłosić się.

*Полицмейстеръ Ожиговъ. (454)*

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą *Rossyą etc. etc. etc.*

2 Urodzonym: *Alexandrowi Chorażemu* półku *Rylskiego* i *Antoniemu Podchorążemu Leyb-Gwardyi*, *Kulwińskim* braciom, *Johannie* z *Kulwińskich* *Pilarowey* siostrze, i *Alexandrowi Pilarowi* b. Sędziemu *Granicznemu Wileńskiemu* jey mężowi, *Janowi Łopacie* *Regentowi Granicznemu* i *Adwokatowi Izby Cywilney Wileńskiej*, *Annie Dowsianównie* z dokładem *Opieki*, *Filipowi Markiewiczowi* *Półkownikowi* woysk *Rossyyskich* *Prezydentowi Obwodowego Rządu Omskiego* i *Kawalerowi*, *Scholastyce* z *Winkszów* wprzód *Adamowskiej* teraz *Harasimowiczowey*, *siostrze Łopattowey*, z dokładem *assystencyi właściwey*, *Ferdynandowi Sawickiemu* *Prezydentowiczowi* *Ziemińskiemu Wileńskiemu*, *Anieli Kulwińskiej* z dokładem *Opieki*, *Wincentemu Rodziewiczowi*, *Alexandrowi Sulistrowskiemu* z dokładem *Kuratorów*, bratu, *Konstancyi* z *Sulistrowskich* *Skirmontowey* *Marszałkowej* *Pińskiej* i *Antoninie* z *Sulistrowskich* *Sniadeckiej* *Radezyni Honorowey*, z dokładem mężów *Alexandra Skirmonta* i *Józefa Sniadeckiego*, *siostrom*, *successorom* *Kazimierza Sulistrowskiego* *Gubernatora Mińskiego* *Radcy Stanu* i *Kawalera*, *Julianowi Domańskiemu* *Sekretarzowi*, *Kazimierzowi Domańskiemu*, *Andrzejowi Wersockiemu* i *J. Łyszkiewiczowi* jego *Szafarzowi*, lub *successorom*, *Michałowi* i *samey Kamockim* *Sowietnikom*, *Klemensowi Jezierskiemu* b. *dzierżawcy* *arendownemu* *Dubniczek*, *Starozakonnemu* *Judelowi* *Leybie* *Zelmanowiczowi* i *Judelowi* *Leybowiczowi* b. *arendarzom* *Hoduciskim*, lub ich następcom, i dalszym wszystkim pretensorom i dłużnikom *Franciszki Łopattowey*, oraz *Antoniemu Mokrzeckiemu* *Adwokatowi Izby Cywilney Wileńskiej*, *Ignacemu Janowiczowi* *Deputatowi* *Szlacheckiemu* *Gubernii Wileńskiej*, jey *Plenipotentom*, *Pozew* *edyktalny* przed *Sąd Powiatowy Wileński* i *razem Exdywizorski*, z powództwa *Urodzonego* *Jana Urbanowicza* *Adwokata* *Izby Cywilney Wileńskiej*, *Prokuratora* *massy* *Franciszki* z *Winkszów* w pierwszém zamęzcziu *Kulwińskiej*, w drugiem *Łopattowey* *Regentowey* *Graniczney* *Wileńskiej*, z urzędu ustanowionego, który odwołując się do remissy w roku 1829 lipca 24 w Sądzie Powiatowym nastąpił, taxę *exdywizyą* *dóbr ziemnych* *Dubnik* czyli *Dubniczek* i *funduszów* *Łopattowey* *innych* *naznaczającey*, a dekretem *Izby Cywilney* 1830 listopada 6 utwierdzoney, niemniej do wyroków *accessoryynych* 1830 maja 22, 1831 lutego 21, 1833 stycznia 11, tegoż roku marca 24 zaszłych, i ogłoszeń w *Kuryerze Litewskim* czynionych; osoby wszystkie, należność w massie jakakolwiek mające, albo



jey winne, żatobą ninieyszą pozywa i następne w niey prósy umieszcza. A naprzód obliczenia pretensy wszelkich przez Łopattowę do dzieci, to jest: Alexandra i Antoniego Kulwińskich synów, Johanny Pilarowey córki, i wzajemnie przez nich do matki stosowanych, wskazania jey połowy summ przez Kapitułę Wileńską, z rzeczy arendy Hodaciszek, ugoda Kulwińskim postąpionych, własność zaś matki i dzieci wspólną stanowiących, a razem sądenia kapitałów na potrzeby i nauki potomstwa, jak równie na długi Kulwińskiego ich oyoa, z czego i zawinienia massy urosły, wydanych — 2re: okalkulowania Pilara z rządów administracyynych w majątku Dubnikach remissą 1829 mu poruczonych, i sądenia intrat wybranych — 3cie: wskazania na Łopacie summ gotowych, między rokiem 1812 i 1825 różnemi czasy u żony wziętych, oświadczeniem jey przy prósie pełnomocnika Janowicza 1833 marca 5 w Sądzie Powiatowym Wileńskim złożonem, wyszczególnionych, a na dekrete Izby Cywilney 1830 listopada 6 wspomnianych i uchylenia stosunków niesłusznych — 4te: skassowania pisma Łopattowey 1826 roku września 10 dnia, we trzy miesiące po opuszczeniu dzieci i domu, bez asystencyi męża i krewnych, nieprawnie w tytule obligu przez Markiewicza zyskanego, w czasie ani miejscu właściwem niejawnego, i zniweczenia rubli srebrnych 6,000 w konkursie za nim szukanych, jako w ilości najmnieyszej nie pożyczonych, owszem sądenia na Markiewiczu rubli assygnacyynych 25,000, za brylanty, perły, srebro i szczegóły inne, wedle Manifestu Łopatty 1830 roku grudnia 4 dnia w Ziemstwie Wileńskim czynionego, z żoną opuszczającą męża wywiezione, massie jey należących — 5te: obliczenia Harasimowiczowey z possessyi tradycyyney, skutkiem wyroku Grodu Wileńskiego 1824 października 2 nastaley, a w procencie od rubli srebrnych 2,110 kopiejek 24 z daru wynikłych, na chatach Dubnickich 7miu rozciągnięty, i wskazania dochodów wybranych, niemniey sądenia summ gotówką i ruchomością przez nią zawinionych, manifestem Łopattowey 1824 lutego 14, i następnie jey pozvem równie 1824 marca 7 w Grodzie Wileńskim szukanych, a dekretem powyższym kolei osobney zostawionych, jako to: jedney z roku 1816 rubli srebrnych 150, drugiey z roku 1817 rubli srebr. 650, trzeciey z roku 1818 rubli srebrnych 625, czwartey z roku 1819 rubli srebrnych 80, i 5tey z roku 1820 rubli srebrnych 110, czyli razem z lat wszystkich rubli srebrnych 1,615 — 6te: okalkulowania Sawickiego z possessyi extenuacyyney na ogóle majątku Dubnik, (oprócz chat 7miu tencie Harasimowiczowey uległych) w stopniu Herberskiego exekwowaney, i potrącenia intrat do rąk obu ich wesłych. — 7me: skassowania stosunków Anieli Kulwińskiej niesłusznych — 8me: unieczemnienia prawa 1826 maja 21, na 2 morgi i włościanina, przez Rodziewiczza u Łopattowey zyskanego, wrócenia ziemi i człeka, wskazania nieużytków i sądenia summ u włościanina różnoczasowie wziętych — 9te: co się tycze Skirmontow i Sniadeckich, sukcesorów Kazimierza Sulistrowskiego Radcy Stanu: Kazimierz Sulistrowski trzy kwity od Pułkownika Zassa 1812 roku Łopattowey dane,

kredyt jey w ilości r. sr. 680 na kupno furazhu dla koni pułku dragońskiego wyjaśniające, jako Opiekun wzięwszy, gdy one przez się, czy przez Sekretarza swego Juliana Domańskiego, zatracił, i pułkę dowodów należności pozbawił; Sąd Ziemski Wileński, wypokiem 1816 stycznia 24, winnym go łącznie z Domańskim ogłosił, i na pierwszym rubli srebrnych 40, na 2gim rubli srebrnych 50, expensów sądził, a w razie nieopłaty ze skarbu summy Zassowi pożyczoney, wolność szukania jey z majątku Sulistrowskiego zostawił, którey gdy massie skarb nieuspokoił, w myśl więc dekretu Ziemstwa i prawa, sądenia na Alexandrze Sulistrowskim, Skirmontach i Sniadeckich, sukcesorach byłego Opiekuna, rubli srebrnych 680 i rubli srebr. 40, a na Julianie Domańskim rubli srebr. 50. — 10te: osobno wskazania na Kazimierzu Domańskim za obligiem 1821 czerw. złch 100, na Andrzeju Wersockim i Sukcessorach za obligiem 1812 kwietnia 25 rubli srebr. 1,381, a za rewersem szafarza jego J. Łyszkiewicza 1812 czerwca 4, żyta beczek 33 czwierci 2 garńcy 48, czyli summy z ocenki zboża wypadającej. — 11te: sądenia na Starozakonnych: Judelu Leybowiczu za obligiem 1811 października 4 złotych 800 i na Judelu Leybie Zelmanowiczu za obligiem 1812 kwietnia 20 rubli srebr. 225. — 12te: obliczenia Jezierskiego z intrat possessyi arendowney, od 1823 do 1829 w Dubnikach trwającej, rubli srebr. 600, na rok prawem Łopattowey oznaczonych, i sądenia na possesorze dochodów zaległych, niemniey bonifikowania z majątku jego szkod wycięciem lasu, upadkiem bydła, przepędem pańszczyzny i niewróceniem ruchomości spełnionych. — 13te: unaglenia Kamockich do wydania sprzętów przy wyjeździe Łopattowey u nich lokowanych — 14te: obowiązania równie Mokrzeckiego i Janowicza, jey pełnomocników, do złożenia funduszów ruchomych, dokumentów na wyroku Izby Cywilney Wileńskiej 1830 listopada 6 jawionych, i papierów dalszych, bilans rzeczywisty jey funduszów i długow, a mianowicie stan interessów i rachunkow z potomstwem objaśniających. — Nakoniec w sprawie ogólney z pretensorami i debitorami wszystkimi, utwierdzenia dowodow massy, wskazania procentów od summ jey należących, zniweczenia poszukiwań niesłusznych, lub formalnością prawa nieupoważnionych, uznania strom juramentów właściwych, rozciągnięcia amissyi wieczney na niestawających, wskazania expensów prawnych, zostawienia wolności popierania kolejną osobną sprawą z Justyną matką, Januszem synem Koziełkami, wybywcami Dubniczek, o ilość ziemi wedle prawa i mapy niedostającą, 1821 roku w Ziemstwie Wileńskim osnowaney, a wyrokiem Izby Cywilney z konkursu wyjętey, i sądenia tego wszystkiego, co ze składu interessu wypadnie, a w exdywizyi samey prozonom będzie. — Roku 1833 miesiąca marca 29 dnia.

Roku 1835 marca 29, w skutek podaney prósy i nastaley rezolucyi, takowy pozew w Aktach Sądu Powiatowego Wileńskiego jawiony i do Gazety Kuryera Litewskiego zamieszczonym bydz może, Sąd Powiatowy Wileński zaświadcza,

Assesor Jan Pisanka.

Regent Julian Malicki, (459)



3 Zarządzający VI Okręgiem dróg Komunikacyi, wzywa żyjących podjąć się dostawy robotników i różnego gatunku materiałów dla uskutecznienia robot w teraźniejszym 1833 roku przy Ogińskim kanale. Targi mają być odbyte w Mieście Pińsku 5go Maja z przetarciem we trzy dni. Potrzebowane rzeczy są następujące, a mianowicie:

1. Dla naprawienia kanału.

Parobków do 3,500 ludzi.

Faszyn 2 komlowych długości 2 sążni grubości i f. 3,625 sztuk.

Kołów długości 7 fut. grubości 4 dny. 121 kop.

Kołów — 4 — — 2 — 121 —

2. Na zrobienie faszynowej grobli przy wejściu do kanału.

Parobków 1,022 ludzi.

Faszyn jednokomlowych długości 10 fut. grubości 1 fut. 188  $\frac{1}{4}$  kop.

Kołów długości 4 fut. grub. 4 dny. 161 kop.

Chróstu łozowego 4  $\frac{1}{2}$  wozow.

3. Na zrobienie 3ch wodospuskow przy kanale.

Cieślow 530 ludzi.

Kowalow 21 ludzi.

Linnikow 21 ludzi.

Parobków 1152.

Bierwion sosnowych.

Długości 4 sąż. grub. 14 dny. 6.
— 3 — — 14 — 3.
— 2 — — 14 — 9.
— 3 — — 12 — 15.
— 2 $\frac{1}{2}$ — — 12 — 120.
— 2 — — 12 — 27.
— 1 $\frac{1}{2}$ — — 12 — 65.
— 2 $\frac{1}{2}$ — — 10 — 54.
— 1 $\frac{1}{2}$ — — 10 — 117.
— 3 — — 9 — 24.
— 2 — — 9 — 1.

Desek sosnowych.

Długości 3 sąż. szer. 9 grub. 2  $\frac{1}{2}$  dny. 120.

— 2 — — 9 — 2  $\frac{1}{2}$  — 63.

— 2 — — 9 — 2 — 95.

Brusków dług. 3 sąż. grub. 2  $\frac{1}{2}$  dny. 6.

Dęba drobnego wozow 9.

Gwoździ 7 dny. 1260.

6 — — 900.

Żelaza 4-grannego 5 pudow 31 fut.

— sztabowego 11 — 22 —

Sadła wieprzowego . . . 35 —

Smoly . . . 56 pudow.

Żwiru czyli grubego kamiennego piasku 5  $\frac{1}{4}$  kubicznych sążni.

Węgla drzewnego o czwórce 34.

Uwaga. Nadto innych materiałów, o których przy targach będzie objawiono. (435)

3 Od Wołyńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż położony w Wołyńskiej Gubernii Krzemienieckim powiecie nieruchomy majątek pojezuicki, nazwany Surażski Kluź, zawierający w sobie 586 dusz włościan, oceniony 104,166 rubli 66  $\frac{1}{2}$  kop. sr.; dla nieakuratności właścicieli w płaceniu od tej summy w rok po sześć procentów, to jest: 6,250 srebr., przeznaczony do oddania innym żyjącym wziąć pomieniony majątek w dzierżawę, aby przybywali do Wołyńskiej Skarbowej Izby dla targów,

na termin 5 dnia miesiąca Czerwca teraźniejszego 1833 roku.

Sowietnik Doroszenko.

Sekretarz Kiryzenko.

(417)

3 Izba Skarbowa Gubernii Grodzieńskiej, podaje do wiadomości: że znajdujące się w Szoczynskiej Apteczce, w Powiecie Lidzkim położonej medykamenty in crudo, jako też naczynia, sprzęty i wszelkie apparatusy, sprzedawać się będą przez publiczną licytację — Życzący zatem one nabyć, raczą przybyć do miasteczka Szoczyna w dniu 5tym, a do niniejszej Izby w dniu 21ym junii roku bieżącego, jako w terminach do tejże licytacji przeznaczonych — Roku 1833 marca 28go dnia.

Jakób Baranowski Sowietnik.

W czynności Sekretarza W. Steckiewicz.

Michał Affanassowicz Pomocnik Sekretarza Wydziału Gospodarczego.

(432)

3 Roku 1833 miesiąca marca 27go dnia, Sąd Powiatowy Exdywizorski Kowieński maszy funduszu Chłopiickich zawiadamia, iż w dniu czternastym następnego miesiąca kwietnia, ogłosi oczywisty w sprawie konkursowej Chłopiickich wyrok — Podpisano Prezydujący Exdywizor Syrań — Xiądz Wincenty Dwortt Deputat duchowny — Rada Honorowy Sędzia Powiatowy Halewicz — Assesor Powiatowy Felix Kuleza.

O zgodności Świadczyć: Regent Antoni Jaćniński.

(433)

3 Sąd Powiatowy Upitski, w skutek rozporządzenia Zwierzchności ogłasza, że na przedmiot uzyskania zaległości, liczącej się po dekrecie exdywizorskim majątku Jotajń zesłego Ignacego Szukszty Marszałka — Kościółowi Szymberskiemu i za procenta successorom X. Biskupa Kossakowskiego należnej, odbywać się będzie na dniu 24tym, 25tym i 26tym następującego miesiąca apryla teraźniejszego roku publiczna licytacja sched, na których takowa liczy się zaległość, jako to: dla WW. Nagurskiego, Lenkiewicza, nieletnich Konczow, Toczyłowskich, Tournowa, Bohusza, Toczyłowskiego, Turów, Leona Dombrowskiego, Pietkiewiczów, Jana Huby, Sopoćki, Pieślaków, Fronckiewiczów, Gulbińskich, Xiędza Walentynowicza za Samuelewicz, successorów Brazdziunow — pomienionym dekretem wydzielonych w majątności Jotajniach i wsiach położenie mających — Życzący przeto za gotowe pieniądze nabyć dziedzictwo w ogóle lub po szczególnie tych wydziałow — zechcą na termina wyrażone jawnie się w Izbie Sądowej, w Kancelaryi zaś tego Sądu potrzebne o lokacyach znajdą objaśnienie.

Zasiadający Wereszczyński.

Zasiadający Jasiński.

Zasiadający Baszkiewicz.

Za Sekretarza Leopold Jakubowski. (427)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWAŁA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1833. d. 10 Kwietnia.

CENZOR LEON BOROWSKI.